

בית משפט השלום בראשון לציון

08 אפריל 2010

ת"א 409-08 אבו גאנם ואח' נ' צ'יק צ'אק ואח'

בפני : כב' השופט רפי ארניה

התובעים:

1. פאדי אבו גאנם
 2. יסמין אבו גאנם
 3. יוסף אפו גאנם
 4. פאדיה אבו גאנם
- ע"י ב"כ עו"ד צבי גביש

נגד

הנתבעים:

1. צ'יק צ'אק אולפני צילום בע"מ
 2. ישראל פרסי
- ע"י ב"כ עו"ד אליעזר גריסרו

פסק דין

תביעה על סך של 400,000 ₪, שליבה מצוי בשאלות שונות מתחום דיני הגנת הפרטיות.

העובדות אשר אינן שנויות במחלוקת

1. התובעים 1-2 נשואים זה לזה. התובעים 3-4 נשואים זה לזה, והינם הוריו של התובע 1. התובעים הינם בני העדה המוסלמית ממוצא בדואי, ומתגוררים בכפר המיעוטים (ג'ועריש) ברמלה (להלן: "הכפר"), אשר כל תושביו הינם מוסלמים. הנתבעת 1 הינה חברה פרטית העוסקת בצילום אירועים, והנתבע 2 הינו מנהלה.
2. ביום 5.6.2007 הוזמנו שירותי הנתבעים לצילום טקס החינה של התובעים 1-2 אשר התקיים בכפר, ביום 22.8.2007 (להלן: "האירוע"). ההזמנה (נספח ב' לתצהיר הנתבע – להלן: "ההזמנה") בוצעה, על פי הרשום בה, על ידי מר נעים אבו גאנם (להלן: "נעים"), אך אינה נושאת חתימה כלשהי.

בית משפט השלום בראשון לציון

08 אפריל 2010

ת"א 409-08 אבו גאנם ואח' נ' צ'יק צ'אק ואח'

בפני : כב' השופט רפי ארניה

בהזמנה נקבע עוד :

"צ'יק צ'אק אולפני צילום בע"מ רשאי לפרסם תמונות ואירועים מקטעי וידאו ובכלל זה פירסום באתר האינטרנט של צ'יק צ'אק אולפני צילום בע"מ ללא קבלת אישור המזמין מראש"

3. כאמור לעיל, הנתבעים צילמו את האירוע. לאחר מכן, פורסמו תמונות מתוך האירוע באתר האינטרנט של הנתבעת 1 (להלן: "התמונות" ו – "אתר האינטרנט", לפי העניין).

4. בסוף חודש אוקטובר או תחילת נובמבר 2007 פנו התובעים אל הנתבעים בדרישה כי התמונות יוסרו מאתר האינטרנט שכן לטענתם התמונות פורסמו ללא שניתנה הסכמתם לכך, והן פוגעות בפרטיותם. הנתבעים הסירו את התמונות מיידית.

5. על רקע זה הוגשה תובענה זו, על סך של 400,000 ₪. לצורך נוחות הדיון, אפריד בין תביעת התובעים 1-2 ("תביעת בני הזוג") לבין תביעת התובעים 3-4 ("תביעת ההורים") שכן לטעמי, המדובר בעניינים שונים ומובחנים.

תביעת בני הזוג

6. תביעת בני הזוג מבוססת על סעיפים 2(4) ו – 6) לחוק הגנת הפרטיות. התובעים טוענים שהינם בני העדה המוסלמית ממוצא בדואי, וחברים בקהילה השומרת בקפדנות ובאדיקות על מנהגי הצניעות והלבוש בפרהסיה הנהוגים בחברה ובקהילה הבדואית ובקרב מאמיני דת האיסלם. התובעים טוענים, כי טקס החינה הינו טקס המתקיים לפני מסיבת הנישואין, ופרט לחתן המיועד גברים אינם משתתפים בו ואף חל עליהם איסור להשתתף בו. לפיכך, בטקס זו מרשה הכלה המיועדת לעצמה ללבוש בגדים חושפניים יותר וצנועים הרבה פחות מהלבוש הצנוע והמצניע המקובל בקרב בני העדה. ראשית, יש להדגיש כי התובע 1 מסר תצהיר אך לא התייצב לחקירה על תצהירו. עוד אדגיש כי ממילא ליבן של הטענות הינן בגין תמונותיה של התובעת 2, ולא בגין תמונות התובע 1, ולא הוכח כי לתובע נגרמו ביזוי או השפלה עקב פירסום תמונותיו שלו. על כן, יש לדחות את תביעת התובע 1.

בית משפט השלום בראשון לציון

08 אפריל 2010

ת"א 409-08 אבו גאנם ואח' נ' צ'יק צ'אק ואח'

בפני : כב' השופט רפי ארניה

1 סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות קובע: .7
2 "פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה:
3 (4) פירסום תצלומו של אדם ברבים בנסיבות שבהן עלול הפירסום
4 להשפילו או לבזותו;
5 (6) שימוש בשם אדם, בכינויו בתמונות או בקולו, לשם ריווח"
6
7 בני הזוג טוענים כי התמונות שפורסמו באתר האינטרנט, פורסמו ללא הסכמתם, והינן
8 משפילות ומבזות אותם בקרב בני קהילתם – המוסלמים המתגוררים בג'ועריש.
9 הנתבעים טוענים כי ניתנה הסכמת בני הזוג לפירסום, וכי בכל מקרה הם פעלו בתום לב
10 כאשר לא ידעו ולא היה עליהם לדעת על אפשרות הפגיעה בפרטיות, ועל כן עומדת להם
11 הגנת סעיף 18(2)(א) לחוק הגנת הפרטיות.

12
13 **מכאן, כי לצורך בירור תביעת בני הזוג יש להכריע בארבע שאלות:**
14 (א). האם ניתנה הסכמת בני הזוג לפירסום תמונותיהם באתר האינטרנט?
15 (ב). האם פירסום התמונות באתר האינטרנט מהווה ביזוי או השפלה של בני הזוג?
16 (ג). האם פורסמו התמונות באתר האינטרנט לשם ריווח?
17 (ד). האם פעלו הנתבעים בתום לב מבלי לדעת, בפועל או בכח, על אפשרות הפגיעה
18 בפרטיות?
19

ההסכמה הנטענת

20
21 .8 בפתח הדברים יש להדגיש כי התובע 1 כלל לא הובא לשם חקירה על תצהירו, וממילא גם
22 לא נחקר עליו. אשר על כן, וברגיל - דין תביעתו היה לדחיה. יחד עם זאת, כפי שאבהיר
23 להלן, תמונותיו של התובע 1 פורסמו באתר האינטרנט ללא הסכמתו, ולשם רווח. על כן,
24 הוכחה העילה גם לגביו ואין מניעה מלפסוק גם לו פיצוי אף שלא הוכח כי נגרם לו נזק
25 (סעיף 29א' לחוק הגנת הפרטיות, החל על המקרה דנן).
26

27 סעיף 1 לחוק הגנת הפרטיות קובע: .9
28 "לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו"
29 סעיף 3 לחוק הגנת הפרטיות מגדיר "הסכמה"
30 "הסכמה מדעת, במפורש או מכללא"
31

בית משפט השלום בראשון לציון

08 אפריל 2010

ת"א 409-08 אבו גאנם ואח' נ' צ'יק צ'אק ואח'

בפני : כב' השופט רפי ארניה

- 1 אין חולק כי ההזמנה כוללת הסכמה לפירסום התמונות באתר האינטרנט. אין חולק כי
2 ההזמנה אינה נושאת את חתימת מי מבני הזוג או חתימה אחרת כלשהי, ואף לא את
3 חתימת נעים.
4 התובעים טענו כי מעולם לא נתנו את הסכמתם לפירסום התמונות באתר האינטרנט ולא
5 הסמיכו את נעים ליתן הסכמה כאמור.
6 על כך השיבו הנתבעים כי במהלך השנים האחרונות סיפקו למשפחת התובעים שירותי
7 צילום עבור עשרות אירועים שונים של משפחת התובעים. ההתקשרויות נעשו כולן
8 באמצעות נעים אשר היה מקשר בין בני המשפחה לנתבעים, מגיע למשרד "סוגר" את
9 האירועים, ולאחר מכן משלם עבורם.
10
11 נעים, אף שהינו בן משפחה של התובעים, לא הובא להעיד. התובעים ניסו להוכיח באמצעות
12 עימות הנתבעים ובאמצעות העדים מטעמם כי אין זו אמת שההזמנות שצורפו לתצהירי
13 הנתבעים בוצעו באמצעות נעים, שכן כי בחלק מן המקרים אין המדובר בהזמנות הנוגעות
14 לאירועים של בני משפחת התובעים.
15 נסיון זה נידון לכישלון. התובעים לא העידו מטעמם את נעים, שהינו בן משפחתם וחזקה
16 שהוא בשליטתם. חיזוק לגירסת הנתבעים בנוגע ליחסי האמון ביניהם לבין נעים, מוצא אני
17 בכך שהנתבעים לא דרשו ולא קיבלו מהתובעים או מנעים שום תשלום על חשבון ההזמנה,
18 עובדה המתיישבת עם הטענה כי היו יחסי היכרות מוקדמת בין הנתבעים לבין נעים. ויש
19 לציין כי המדובר בהזמנה על סכום בלתי מבוטל (12,000 ₪).
20 נוכח האמור לעיל, ובהיעדר סתירה לגירסת הנתבעים, ונוכח חזקות דיני הראיות הקובעות
21 שאילו נעים היה מובא להעיד יש להניח שגירסתו היתה כגירסת הנתבעים - אני קובע כעניין
22 שבעובדה כי גירסתם של הנתבעים שנעים הוא שהזמין את צילום האירוע, כפי שעשה
23 במקרים רבים בעבר - הוכחה.
24
25 השאלה אם די בכך כדי לבסס את טענת ההסכמה.
26 לדעתי, התשובה לכך הינה בשלילה.
27 הנתבעים ביססו את טענת ההסכמה על טענתם כי במקרים רבים אחרים, אשר בהם נעים
28 הזמין אותם לצלם בהם, פירסמו צילומים מאירועים של בני המשפחה באתר האינטרנט.
29 גם אם ניתן היה ללמוד מכך על הסכמה מכללא, הרי שנטל הראיה להוכחת עובדה זו מוטל
30 על כתפי הנתבעים.

בית משפט השלום בראשון לציון

08 אפריל 2010

ת"א 409-08 אבו גאנם ואח' נ' צ'יק צ'אק ואח'

בפני : כב' השופט רפי ארניה

- 1 לא הובאו בפני כל תמונות מאירועים קודמים כנטען. ודוק: מדובר באתר אינטרנט,
2 ובאירועים רבים אשר חלקם היו בסמיכות לאירוע הנידון. היעדרם של תמונות מסוג זה
3 מלמדת כי טענה זו לא הוכחה.
4
- 5 מעבר לכך: פרטיותו של אדם מעוגנת בסעיף 7 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. אין .12
6 המדובר בזכות חוקית "סתם" אלא בזכות חוקתית מן המעלה הראשונה. במקרים רבים
7 קובע החוק כי ויתור על זכות זו אינו מתגבש אלא אם ניתן בכתב (א' הלם, "דיני הגנת
8 הפרטיות", עמ' 42 הי"ש 11).
9 במקרה אחר קבע בית המשפט כי העובדה שפיסקה הנוגעת לויתור על פרטיות לא הוסברה
10 כראוי ונכתבה בתחתית העמוד מהווה מצג שווא ותחבולה. לפיכך, מצא בית המשפט לנכון
11 להרשיע את הנאשמים בעבירה על חוק הגנת הפרטיות, אף שהיתה חתימה על כתב הויתור
12 (ת.פ. (ת"א) 6955/98 מ"י נ' שחם).
13 המכנה המשותף לכל האמור הינו הדרגה הגבוהה אשר מייחס המשפט הישראלי לזכות
14 לפרטיות. מכאן נגזרת גם דרגת הוודאות הגבוהה הנדרשת כתנאי להסקת מסקנה על ויתור
15 עליה.
16
- 17 במקרה זה מי שהופיע בפני הנתבעים לא היו בני הזוג עצמם, אלא צד ג' - נעים. .13
18 נעים לא חתם על ההזמנה.
19 ההסכמה לפירסום התמונות באתר האינטרנט אינה מופיעה בטקסט בולט וברור בהזמנה,
20 במובחן משאר פרטי ההזמנה, אלא מובלעת בתוך התנאים הכלכליים של ההתקשרות
21 החוזית.
22 סבורני, כי לצורך הוכחת הסכמה על זכות מן המעלה העליונה כגון הזכות לפרטיות, יש
23 לשכנע את בית המשפט כי התובעים ויתרו על הזכות באופן ברור ומודע.
24 מבט רוחב על הפסיקה מגלה כי מקום שמתבקשת מסקנת ויתור על זכות חוקתית,
25 הפסיקה דורשת כתנאי להסקת מסקנה זו רמה פרובטיבית גבוהה ביותר.
26 כך, הוכחת ויתור החייב על זכות לסידור חלופי הקבועה בסעיפים 38-39 לחוק ההוצאה
27 לפועל – ויתור על זכות קניין - יהיה באופן מפורש, ברור ומודע (רע"א 1132/94 פי.אף.איי
28 אסטבלישמנט נ' רוזנר פ"ד מ"ט (5) 215, ע"א 9136/02 מיסטר מאני ישראל בע"מ נ' רייז,
29 פ"ד נ"ח (3) 934).

בית משפט השלום בראשון לציון

08 אפריל 2010

ת"א 409-08 אבו גאנם ואח' נ' צ'יק צ'אק ואח'

בפני : כב' השופט רפי ארניה

1 גישה זו באה לידי ביטוי גם בסעיף 14 לחוק זכויות החולה שעניינו בהסכמה מדעת לטיפול
2 רפואי והפסיקה בעקבותיו אשר דורשת רמה גבוהה של מודעות והסכמה לשלבי הטיפול
3 הרפואי.

4 לדעתי, בנסיבות תובענה זו לא ניתן לאמר כי היה בפני הנתבעים מצע עובדתי מניח את
5 הדעת שממנו עולה שבני הזוג נתנו הסכמה מרצון מודעת (fully informed consent)
6 לפירסום תמונותיהם באתר האינטרנט, ואני סבור כי בנסיבות אלה לא היו רשאים להניח
7 קיומה של הסכמה כאמור.

8 אשר על כן, אני קובע כי הוכח כי לא ניתנה הסכמת בני הזוג לפירסום תמונותיהם באתר
9 האינטרנט.

עילת התביעה בהתאם לסעיף 2(4) לחוק הגנת הפרטיות - "ביזוי" או השפלה"

12 **כבר עתה אומר כי השתכנעתי שכתוצאה מפירסום התמונות באתר האינטרנט נגרמו לבני**
13 **הזוג ביזוי או השפלה כהגדרתם בחוק הגנת הפרטיות.**

14 העיד בפני ע.ת.7 מר טאלב אבו גאנם. עד זה העיד כי הינו מראשי ועד הפעולה של משפחת
15 אבו גאנם, המונה 11 איש, אשר לה זרועות ברמלה, לוד ורהט וכי הועד הוא זה שעומד מול
16 הרשויות ומשתף איתה פעולה בעניינים שונים הנוגעים למשפחה המורחבת (עמ' 37 ש' -12
17 13) ובגלל זה גם הוצמד לו התואר "שיח" אף שאינו מלומד בהלכה האיסלמית.
18 מר אבו גאנם העיד, ביחס לתובע 3 (עמ' 37 ש' 28 עד עמ' 38 ש' 7) כי:

19 "ת. בשנים האחרונות הוא חיתן את הבן שלו, הלך לאולם ועשה חינה
20 במקום סגור, לא נכנסים גברים אך ורק נשים עם החתן, הכלה וזה
21 התפרסם בכל העולם, הראו את זה לכל העולם וזה לא טוב לכבוד
22 המשפחה, זה לא יפה ולא מתאים מה שעשו. אז בזמנו היה ויכוח איתו,
23 כי אם לא שמר על זה טוב ולהביא צלם כמו שצריך, זה צריך להיות סוד
24 ומאותו מקום זה עובר אליו הביתה ולא כל העולם צריך לראות את זה.
25 אם כל העולם היה צריך לראות את זה, היינו עושים את זה בחניה של
26 הבית.

משיב לשאלת כב' ביהמ"ש:

27 ש. אז כל העולם ראה את זה?

28 ת. זה לא יפה, התחלנו להתרחק ממנו הוא לא היה אחראי, כולם עשינו
29 חינה ולא עשו דבר כזה, הוא ממש הצלם שלו לא יודע מי סטה בכלל
30 מהמסלול, זה דבר שלא ניתן לעשות. אני לא יודע, הבנות יושבות שם,
31

בית משפט השלום בראשון לציון

08 אפריל 2010

ת"א 409-08 אבו גאנם ואח' נ' צ'יק צ'אק ואח'

בפני : כב' השופט רפי ארניה

1 כבודו יודע מה זה חינה ויושבות שם, זה משהו אחר, אתה לא יודע איך
2 היא לובשת ומה לבשה, אני לא צריך שכל העולם יראה את משפחת אבו
3 גאנם."

4
5 מר אבו גאנם העיד עוד (עמ' 40 ש' 31-32) כי בעקבות האירוע הנ"ל, התובע 3 אשר היה חבר
6 בועד הפעולה הנ"ל הורחק ממנו וכי למעשה לא מדברים יותר עם בני המשפחה:

7
8 "לא מדברים איתם. אתה מחזיק מבן אדם מעמד טוב, בן אדם טוב, לא
9 כמעט אלא עשה בושה לכל המשפחה, מה הוא שווה לקהילה, מה הוא
10 יכול לעזור לנו?

11
12 כמו כן, העיד בפני ע.ת.8, מר סלימאן אבו סויס המשמש כאימאם המסגד בכפר, אשר
13 העיד:

14
15 "ת. במנהגים שלנו יש לנו מנהגים והדת שלנו מקפידה על המנהגים
16 האלה זה לטובת כל דת לא משנה איזה דת, הוא נותן לך עקרונות
17 ויסודות ואומר לך תלך על הקו שלי, קו יסוד אומר שאם אתה הולך
18 בדרך הזאת אתה לא גונב, לא רוצח, לא משקר ולא מרמה, כל 10
19 הדברים אתה הולך ישר, אף פעם לא יהיה לך רע לא עם אנשים ולא עם
20 עצמך. יש לנו יסוד, אם אתה פונה ימינה אתה מקבל דו"ח.

21 ש. לאיזה סטיה כזאת אתה מדבר במקרה של אבו גאנם?
22 ת. אני לא מדבר על סטיה, אני מדבר על פגיעה בכבוד האדם ובכבוד
23 האישה, האישה יש לה את הכבוד שלה, אני לא צריך לראות אישה
24 מחופשת, ופתאום אני רואה את החזה את הרגליים ואני לא מצליח
25 להבין את זה."

26 (עמ' 45 ש' 16-23)

27 ובהמשך:

28 "ש. באיזה אופן אפשר לראות בצילום הזה את הפגיעה?
29 ת. הנה תראה. אתה לא צריך להראות את זה, רואים את השדיים עדיף
30 לי שהיא תלך ערומה אני ראיתי את הרגליים והשדיים ואת הכל. הכל
31 ראיתי. מה נשאר בה? איזה כבוד נשאר?

בית משפט השלום בראשון לציון

08 אפריל 2010

ת"א 409-08 אבו גאנם ואח' נ' צ'יק צ'אק ואח'

בפני : כב' השופט רפי ארניה

1 ש. באיזה אופן זה נוגד את הוראות דת האיסלאם?

2 ת. זה צריך להיות מכוסה. תראה את הדוגמא באולם את איך זה צריך

3 להיות."

4 (עמ' 46 ש' 9-14).

5
6 מר אבו סויס הוסיף כי בעקבות פירסום התמונות באתר האינטרנט נשא דרשה ביום ששי
7 במסגד וקרא להחרים את התובעים ובני משפחתם הקרובה (עמ' 47 ש' 18-21).

8 כמו כן העידו נשים אחרות בכפר כי בעקבות האירוע הפסיקו את החברות בינן לבין בנות
9 המשפחה ואף הפסיקו ללכת לאירועים של המשפחה פרט למקרי פטירה (ע.ת. 4 עמ' 24 ש'
10 3-7, עמ' 25 ש' 10-28, עמ' 26 ש' 5-10, ע.ת. 5 עמ' 28 ש' 15-20, ע.ת. 6 עמ' 32 ש' 22-23, עמ'
11 34 ש' 18-30).

12 סבורני, כי נוכח כל האמור הוכח ברמה המספיקה במשפט האזרחי כי בעקבות פירסום
13 התמונות באתר אינטרנט ירדה קרנם של בני הזוג ובני משפחתם הקרובים בכפר. אמנם
14 נכון, כי רבים מהעדים העידו כי עיקר הכעס כוון כנגד התובע 3 שהינו ראש המשפחה, ואשר
15 מוחזק כאחראי למעשיהם של יתר חברי המשפחה. ואולם, סבורני כי הוכח שחלק ניכר
16 מכעס זה כלפיו חלחל גם כלפי מטה וגרם לשינוי של ממש בהתייחסות של בני הכפר אל בני
17 הזוג, עד כדי הדרתם מהמעגלים החברתיים הרלוונטיים לה.

18 הנתבעים ניסו לטעון כי הסתייגותם של בני הכפר מבני הזוג נבעה מכך שלחלק מבני
19 המשפחה הקרובה מיוחסים מעשים פליליים. קשר סיבתי זה נטען בעלמא ללא כל ראיות,
20 ולא הונחה כל תשתית עובדתית לביסוס טיעון כאמור.

21 הנה כי כן, הוכח כי הפירסום באתר האינטרנט ביזה והשפיל את בני הזוג בעיני אנשי הכפר.

22
23 15. השאלה הנשאלת היא האם ביזוי והשפלה בעיני בני הכפר מקנים לבני הזוג עילת תביעה
24 כלפי הנתבעים.

25 השאלה מתעוררת בשני הקשרים.

26 ההקשר הראשון הינו נוכח העובדה כי עיון בתמונות מגלה כי אילו היתה התובעת בת העדה
27 היהודית החילונית יש להניח כי לא היו רואים בתמונותיה כתמונות חושפניות. התובעת
28 מופיעה בתמונות אלה כשזרועותיה חשופות, ראשה אינה מכוסה, ורק החלק העליון של
29 בית החזה שלה גלוי. יש להניח כי בעיניים חילוניות ומערביות ניתן לראות בשמלה זו
30 כשמלה שמרנית למדי, מה שלא כן בעיני העדה המוסלמית המאמינה.

בית משפט השלום בראשון לציון

08 אפריל 2010

ת"א 409-08 אבו גאנם ואח' נ' צ'יק צ'אק ואח'

בפני : כב' השופט רפי ארניה

1 ההקשר השני הינו קבוצת ההתייחסות – האם ביזוי בפני קבוצה מסויימת בחברה די בה
2 כדי להקנות עילה בהתאם לחוק?
3

4 16. על שאלות אלה בדיוק, בפרספקטיבה של חוק איסור לשון הרע, עמד בית המשפט העליון
5 בפסק הדין בעניין ע"א 466/83 שהאא נ' דרדריאן פ"ד ל"ט (4) 734. כב' השופטת בן פורת
6 אמרה בפסק הדין את הדברים הבאים :

7 **"החברה בישראל מאגדת בתוכה פסיפס של קבוצות אוכלוסין בעלות**
8 **תפיסות עולם ואורחות חיים שונים ומגוונים מן ההיבט הלאומי, הדתי**
9 **והעדתי. סביר איפוא לגרוס, כי מידת הסובלנות, המאפיינת משטר**
10 **דמוקרטי, מחייבת פרישת הגנה גם על מי שנפגע על-ידי פירסום כזב**
11 **בקרב המיגזר או החוג שבו מתנהלים חיו, ולא דווקא בקרב החברה**
12 **בכללותה. מובן, כי הנכונות להכיר בתביעה בגין הוצאת לשון הרע,**
13 **המתייחסת לפגיעה בשמו הטוב של התובע בעיני קבוצת מיעוט, מן**
14 **הראוי שתהא מוגבלת בהיקפה ותיעשה במשורה. שכן באימוץ הגישה**
15 **האמורה כרוכים לבטים לא מעטים. כך, למשל, עלול בית המשפט**
16 **להיקלע למצב, שבו יאלץ להתאים את קנה המידה המשפטי ואת**
17 **הקריטריונים המנחים מעת לעת וממקרה למקרה. לדוגמה, יכול**
18 **שבמקרה מסוים תעמוד לפני בית המשפט שאלת הכרה בתביעת לשון**
19 **הרע במסגרת קבוצת מיעוט, שערכי היסוד שלה נדחים על-ידי החברה**
20 **בכללותה, ואז יקשה על בית המשפט לקבוע, כי היה בדברים משום לשון**
21 **הרע; ואילו אם תתייחס התביעה להשפלה בקרב קבוצת מיעוט אחרת -**
22 **אולי זהה בגודלה - שערכיה מקובלים או לפחות אינם נדחים על-ידי**
23 **החברה בכללותה, יקשה אז על בית המשפט לקבוע אחרת (כגון, סיעות**
24 **קטנות בכנסת, שיחס הציבור הרחב אליהן הוא שונה, לעתים, במידה**
25 **קיצונית). אכן, מקום שהדבר נעשה לשם השגת משפט צדק, אין להירתע**
26 **מכך, אולם יש לזכור, כי במקביל קיים חשש, שמא ההתאמה המתמידה**
27 **תמנע גיבוש גישה קבועה ואחידה, וכך ייפגם יסוד הוודאות, שהינו**
28 **מרכיב חיוני בכל מערכת משפט. כן קיים החשש מפני הצפת בתי**
29 **המשפט בתביעות לשון הרע, המתייחסות לקבוצות מיעוט. ישנו אף**
30 **קושי בהגדרת קבוצת מיעוט: כלום נדרש מספר מסוים של אנשים, ומה**
31 **הם המאפיינים המינימאליים של קבוצה כזאת, אשר את התקיימותם**

בית משפט השלום בראשון לציון

08 אפריל 2010

ת"א 409-08 אבו גאנם ואח' נ' צ'יק צ'אק ואח'

בפני : כב' השופט רפי ארניה

1 נדרוש על-מנת להכיר בזכותו של אדם לתבוע בגין הוצאת לשון הרע
2 במסגרת אותה קבוצה.
3 ואילו כב' השופט אלון הוסיף:
4 "נראה לי המבחן ללשון הרע, והוא: אם יש בה כדי לפגוע באדם לפי
5 מידת הפגיעה המצויה בחוק - בקרב החוג שעמו הוא נמנה, לפי
6 המקובל והנהוג באותו חוג; והלשון רעה היא, אף אם החוג מצומצם
7 הוא במספר חבריו, ואף אם אין בהם בדברים משום פגיעה כל שהיא
8 בעיני רובו של הציבור; ולא זו בלבד, אלא כך הוא, גם אם המקובל
9 באותו חוג מצומצם נראה מוזר ותמהוני בעיני האדם הרגיל וה"חושב
10 נכונה". דרך משל, ראובן נמנה עם חוג קטן מאוד במספרו, שהצפייה
11 בטלוויזיה חטא והתנהגות שאינה ראויה היא בעיניו, ומי שנוהג כך - בני
12 אותו חוג נבדלים הימנו, מחרימים את עסקו וכיוצא בזה. שמעון
13 מפרסם, כי ראובן, בהיחבא בביתו או בבתיים של אחרים, מזין עיניו
14 בצפייה במסך הקטן. פירסום זה, אם כוזב הוא, יהא בו משום לשון הרע
15 על ראובן, בהתחש בנורמה החברתית המקובלת בחוגו של ראובן...
16 השאלה הקשה והסבוכה, שאינה קלה לפתרון, היא, מהו הדין, כאשר
17 דעתם של בני אותו חוג מסוים בדבר טיבם של דברים שפורסמו אינה
18 עולה בקנה אחד עם הדעה המתבקשת לפי שורת הדין, ולעתים דעתם אף
19 עומדת בניגוד לדין."
20

21 הנה כי כן, עיון בעמדות השופטים מגלה כי שניהם מוכנים להכיר (אמנם בהיקף שונה)
22 בעילת התביעה ה"יחסית" דהיינו, כי ביזוי והשפלה של אדם נמדדים בעיני הקבוצה לה
23 משתייך אותו אדם. שני השופטים מעלים שתי שאלות למחשבה: האחת: הגדרת הקבוצה,
24 והשניה, מה תהיה התוצאה בהם הפרקטיקה הנדונה עומדת בניגוד ולחוקיה של מדינת
25 ישראל ולערכיה כמדינה ליברלית, יהודית ודמוקרטית.
26

27 17. ענייננו אינו מעורר את הקושי עליו מצביע בית המשפט העליון. כאן, אין המדובר בחוג קטן
28 ומצומצם של בהיקפו. מדינת ישראל מדינת ישראל הוגדרה לא אחת, בספרות הכתובה,
29 כמדינה רב תרבותית.
30 בעניין זה ר' מאוטנר, "משפט ותרבות בישראל בפתח המאה ה - 21" (2008), המביא את
31 המשגת המצב הפוסט-הגמוני של ישראל כמצב רב-תרבותי:

בית משפט השלום בראשון לציון

08 אפריל 2010

ת"א 409-08 אבו גאנם ואח' נ' צ'יק צ'אק ואח'

בפני : כב' השופט רפי ארניה

1 "ברוך קימרלינג הגדיר את ישראל כ"מדינה בעלת שונויות תרבותיות
2 עמוקות המורכבת ממספר חברות ותרבויות כמעט אוטונומיות
3 ונפרדות זו מזו אף שתלויות זו בזו. כאשר הגבולות המרכיבות את
4 החברה חדים וכמעט לא עבירים, ורב המבדיל מן המשותף; אין
5 בנמצא "שולחן משותף"; המגורים נפרדים כמעט לחלוטין; דפוסי
6 הצריכה, סגנון החיים, פרטי הלבוש, העגה וצפני הדיבור - שונים.."
7 (שם, פרק 9, בעמ' 275).

8
9 כאמור, בעורקיה של מדינת ישראל זורמים זרמים רבים. אחד מזרמים מרכזיים אלו הינו
10 העדה המוסלמית אשר שיעור חבריה בקרב האוכלוסיה הכללית עומד על כ - 18% (ר'
11 הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, שנתון סטטיסטי לישראל 2008, www.cbs.gov.il).
12 עינינו הרואות כי מוצדק להכיר בקבוצה זו בה כקבוצת התייחסות, הן מבחינה דמוגרפית
13 והן בהיבט התרבותי, הכולל הכרה במנהגי ודפוסי חיי הקבוצה.
14 מאידך, הפרקטיקה נשוא תובענה זו הינה פרקטיקה הנובעת מערכי הצניעות והמסורת של
15 העדה המוסלמית. אין כל קושי, בנסיבות עניין זה, להגן על פרקטיקה זו. אין המדובר,
16 למשל, ברצח על רקע חילול כבוד המשפחה או מילת נשים המהוות פרקטיקות שאף חברה
17 בת תרבות במדינה ליברלית ודמוקרטית, בוודאי במדינה יהודית, אינה יכולה לכבדה
18 (והשווה: ע"פ 10358/08 אזברגה נ' מ"י).

19
20 בדרך דומה הלך בית משפט השלום בת"א בפסק הדין בעניין ת.א. (ת"א) 199509/02 **מנשה** .18
21 **דרור צדיק נ' הוצאת עיתון הארץ בע"מ**. כאן, נידון עניינו של אדם בן המגזר החרדי אשר
22 תמונתו פורסמה בעיתון כשהוא עומד מאחורי דוכן על רקע של פוסטר גדול מימדים בו
23 נצפית אישה הלובשת מכנסונים קטנים והדוקים, הניצבת ברגלים פשוקות ביניהן
24 משתקפת דמותו של גבר המתבונן בה (העניין התגלגל עד לפיתחו של בית המשפט העליון -
25 רע"א 6902/06, אשר אישר את פסק דינו של בית משפט השלום, ואולם הדיון שם הינו
26 בהקשר אחר).
27 בית משפט השלום קבע כאן:

28 "התובע משתייך לקהילה החרדית אשר אורח חייה דתי קיצוני תוך
29 מתן תשומת לב מיוחדת ומודגשת לסוגיית הצניעות והיחסים שבינו
30 לבינה. בקהילה החרדית לובשות הנשים לבוש צנוע המתבטא בכיסוי
31 ראש, שרוולים ארוכים, חצאית מעבר לברך וגרביים המצניעות את

בית משפט השלום בראשון לציון

08 אפריל 2010

ת"א 409-08 אבו גאנם ואח' נ' צ'יק צ'אק ואח'

בפני : כב' השופט רפי ארניה

1 החלק הנוטר של הרגל. בקהילה החרדית אף הגברים מצוים לנהוג
2 בצניעות, ולא להתבונן בדמות אישה חשופה הנקרת בדרכם. בקהילה
3 זו לא תמצא בבית המאמינים מכשיר טלוויזיה, אף לא עיתון חילוני או
4 ז'ורנל אופנתי לנשים. **מקובל עלי כי פרסום התצלום נשוא ענייננו**
5 **ברבים, מציג את התובע בקרב האוכלוסייה בה הוא חי, כאדם שאינו**
6 **מקפיד על כללי הצניעות ואינו מדיר רגליו מסביבה מופקרת או כאדם**
7 **הנוהג מנהג צביעות, דהיינו, מקפיד בביתו שלו על כל תרי"ג מצוות**
8 **אולם מחוץ לבית, בהיותו ברחוב החילוני, מתיר הוא רסן ומתבונן**
9 **בתמונת אישה חשופת רגלים, "תועבה" מבחינתו.**

10 וכפי שנכונים הדברים לגבי יהודי בן העדה החרדית, כך הם נכונים לגבי בנות העדה
11 המוסלמית הדתית.

12
13 19. בעמ' 391 לספרו "משפט ותרבות בישראל בפתח המאה ה - 21" הנ"ל, מצטט פרופ'
14 מאוטנר מדבריו של פרופ' יוסף רז כדלקמן:

15 "אל לנו להטיל ספק בלגיטימיות של הפעולות לשימור התרבויות
16 האחרות הקיימות במדינה...על המדינה לתמוך בקבוצות
17 התרבותיות השונות החיות בה....חשוב מכל המדינה צריכה לפעול
18 לקידום ההבנה, הכבוד הדדי והקבלה של הריבוי התרבותי בקרב
19 אזרחיה. תחת התפיסה כי המדינה מורכבת מרוב הסובל בקירבו
20 קבוצת מיעוט, עליה לאמץ תפיסה שלפיה המדינה שייכת לכל
21 הקבוצות החיות בה ומשמשת מסגרת לחיים בצוותא של
22 הקבוצות האלה בתוך תרבות פוליטית ואזרחית אחת. מנגד על
23 המדינה לפעול לביטולן של פרקטיקות תרבותיות דכאניות
24 הפוגעות קשות במשתייכים לקבוצה התרבותית כגון: השאה
25 כפויה של נערות על ידי הוריהן. ואולם, כשם שאיננו דוחים את
26 התרבות שלנו כשאנו מוצאים בה גילויים של דכאנות, כך עלינו
27 להימנע מגינוי ודחיה כוללניים של תרבויות אחרות הקיימות
28 במדינה, וכן מיחס של חוסר כבוד לתרבויות אלה"

29

בית משפט השלום בראשון לציון

08 אפריל 2010

ת"א 409-08 אבו גאנם ואח' נ' צ'יק צ'אק ואח'

בפני : כב' השופט רפי ארניה

1 נוכח כל האמור סבורני כי בני הזוג הוכיחו כי פירסום התמונות באתר האינטרנט גרם להם
2 לביזוי והשפלה בקרב בני כפרם, בני העדה המוסלמית, ועל כן הוכחה העילה לפי סעיף 2(4)
3 לחוק הגנת הפרטיות.
4

עילת התביעה בהתאם לסעיף 2(6) לחוק הגנת הפרטיות - "לשם ריווח"

5
6 20. כאמור, התמונות פורסמו באתר האינטרנט של הנתבעת 1 שהינו אתר מסחרי לכל דבר
7 ועניין. המדובר, ללא ספק ב"חלון הראווה" של העסק אותו מנהלים הנתבעים, אשר
8 תכליתו הינה למשוך אליו לקוחות פוטנציאליים, ולקדם את תדמיתם.
9 אין הבדל של ממש בפירסום כזה לבין תמונת חתן וכלה המופיעה בסרטון פרסומת לאולם
10 חתונות, שהוא המקרה אשר נידון בת.א. (י"ס) 5425/06 פלוני נ' פלוני). גם אין הבדל בין
11 המקרה שבפנינו לבין המקרה אשר נידון בע"א (ת"א) 3645/07 קוזובר אנה נ' חדשות 10
12 בע"מ שם נידון עניינה של אישה שמנה אשר צולמה ללא הסכמתה מהלכת ברחוב במסגרת
13 תכנית על תופעת ההשמנה בישראל. אין גם הבדל ענייני בין המקרה שבפנינו לבין המקרה
14 אשר נידון בעניין צדיק המפורט לעיל.
15

16 21. עיקרה ומרכזה של הזכות לפרטיות הינה, כפי שהגדיר כב' השופט ריבלין בע"א 8483/02
17 אלוניאל בע"מ נ' אריאל מקדונלד, פ"ד נ"ח (4), 314 הינה "הזכות להיעזב לנפשך" – "the
18 right to be let alone" (מתוך מאמרם הידוע של המלומדים – לימים שופטי בית המשפט
19 העליון בארה"ב - Warren & Brandeis, "The Right to Privacy" 4 Harv. L. Rev.,
20 193 (1890)).

21 משמע, זוהי הזכות המגנה על האינטרס האישי – רגשי של הנפגע.
22 לטעמי, בעניין שבפנינו, הוכח כי זכות זו נפגעה.
23 אדגיש עוד השאלה אם הופק רווח כתוצאה מהפירסום אם לאו אינה רלוונטית (ת.א.
24 19800/91 ברקוביץ וארואסטי נ' עיתונות מקומית בע"מ, ת.א. (י"ס) 11049/90 רופ נ' און
25 הנדסה מיזוג אוויר בע"מ ואח' פ"מ נ"ד (4) 500.
26 אשר על כן, אני קובע בני הזוג הוכיחו את העילה הקבועה בסעיף 2(6) לחוק הגנת הפרטיות.
27
28
29
30

בית משפט השלום בראשון לציון

08 אפריל 2010

ת"א 409-08 אבו גאנם ואח' נ' צ'יק צ'אק ואח'

בפני : כב' השופט רפי ארניה

ההגנה הנתענת

22. הנתבעים טענו בסיכומיהם כי עומדת להם ההגנה לפי סעיף 18(2)(א) לחוק הגנת הפרטיות.

הוראה זו קובעת כי :

"במשפט פלילי או אזרחי בשל פגיעה בפרטיות תהא זו הגנה טובה

אם נתקיימה אחת מאלה :

(2) הנתבע או הנאשם עשה את הפגיעה בתום לב באחת הנסיבות

האלה :

(א) הוא לא ידע ולא היה עליו לדעת על אפשרות הפגיעה בפרטיות"

23. מכאן שלהגנה יש שתי יסודות : האחת – תום לב, השניה כי הפוגע לא ידע ולא היה עליו

לדעת על הפגיעה בפרטיות.

באשר ליסוד הראשון - מבחן תום הלב אשר נקבע בפסיקה הינו סובייקטיבי (ע"פ 2963/98

גלעם נ' מ"י). דהיינו, יש להתחקות אחר מניעיו של הפוגע ואחר מודעותו לפגיעה

ולתוצאותיה, וכן לעמוד על השאלה האם ע"פ תפיסתו הסובייקטיבית של הפוגע הוא נקט

בכל האמצעים שהיו בכדי לצמצם את הפגיעה.

באשר ליסוד השני –

"הידיעה אינה נבחנת ביחס לפגיעה בפרטיות שנעשתה אלא ביחס

ל"אפשרות הפגיעה". בכך מטיל המחוקק על המבקש לחסות תחת

הגנה זו, נטל ראיתי כבד, שכן עליו להוכיח שלא ידע ולא יכולה

היה לדעת שבפעולה המעוולת היה פוטנציאל לפגיעה בפרטיות"

(א' הלם, "דיני הגנת הפרטיות", עמ' 205)

24. בענייננו, השתכנעתי כי הנתבעים נהגו בתום לב. כאמור לעיל קבעתי, כעניין שבעובדה, כי נעים

הוא זה שביצע את ההזמנה. השתכנעתי מדבריו של מר בוקובזה, שעבד בעסק ואיננו עובד בו

עוד כי נעים אמר לו במעמד ההזמנה שזהו אירוע של אחותו, וכי לא היתה זו הפעם הראשונה

כי נעים הזמין את שירותי הנתבעים לחינות וחתונות (עמ' 57 ש' 26-11). כאמור לעיל,

הנתבעים גם לא קיבלו שום סכום על חשבון ההזמנה. גם ההזמנה הינה על שם נעים. וכדברי

מר בוקובזה, בעמ' 58 :

"זה נסגר בקטע של כבוד...הוא סגר אותי על אירועים. הוא דאג

לתשלום. הוא היה מגיע לגמר חשבון ולקוח את הדברים אצלי"

בית משפט השלום בראשון לציון

08 אפריל 2010

ת"א 409-08 אבו גאנם ואח' נ' צ'יק צ'אק ואח'

בפני : כב' השופט רפי ארניה

1 כאמור, מבחן תום הלב אשר נקבע בפסיקה הוא סובייקטיבי. דהיינו על בית המשפט להשקיף
2 דרך עיניו של הנתבע ולבדוק האם ברמה האישית שלו היה מודע לפגיעה ולתוצאותיה, והאם,
3 להשקפתו שלו, נקט בכל האמצעים להימנע ממנה.
4
5 נוכח כלל נסיבות העניין סבורני, כי הוכח שהנתבעים, מבחינתם הסובייקטיבית, סברו שנעים
6 מסכים לפירסום התמונות וכי נתונה לכך הסכמת בני הזוג. קביעה זו מבוססת על הפעמים
7 הרבות בהם נעים הזמין אצל הנתבעים אירועים, וחתם על הזמנות. סבורני כי שיטת פעולה זו
8 בעבר, ויחסי האמון שנוצרו בין הנתבעים לבין נעים, מבססות היטב את הקביעה הנ"ל.
9
10 25. ואולם, אינני מקבל את הטענה שהנתבעים לא ידעו ולא היה עליהם לדעת על פוטנציאל
11 הפגיעה בפרטיות. כאמור, נעים לא חתם על ההזמנה. בני הזוג כלל לא היו בפני הנתבעים. עצם
12 העובדה כי הנתבעים מצאו לנכון לכלול בתוך טופס ההזמנה סעיף הסכמה לפירסום התמונות
13 באתר האינטרנט מלמד כי היו מודעים לאפשרות הפגיעה בפרטיות של המצולמים.
14 יתרה מכך, מר בוקובזה גם העיד כי בעבר, זוגות שלא רצו כי תמונותיהם תפורסמנה באתר
15 האינטרנט הודיעו על כך מראש (עמ' 60 ש' 14-13, עמ' 62 ש' 10).
16 מר בוקובזה גם העיד שכלל לא שאל את נעים האם הוסמך להסכים לפירסום תמונות בני הזוג
17 באתר האינטרנט.
18 נוכח האמור, לטעמי, בנסיבות אלה, בהם בני הזוג מעולם לא היו בפני הנתבעים, היה עליהם
19 לוודא באופן ברור עם בני הזוג עצמם בין מראש – עובר לביצוע ההזמנה – בין במהלך האירוע
20 עצמו, כי בני הזוג מסכימים לפירסום התמונות באתר האינטרנט, וכן לקבל מהם הסכמה
21 בכתב לכך.
22 סבורני, כי זו בדיוק משמעותה האופרטיבית של החובה המוגברת אותה מטילה הוראה זו,
23 והנטל העומד בבסיסה – לוודא עם המצולמים עצמם - "לא על ידי מלאך, לא על ידי שרף,
24 ולא על ידי שליח", כי הינם מסכימים לפירסום תמונותיהם באתר האינטרנט.
25 הטלת חובה מוגברת כזו עולה בקנה אחד עם מעמדה החוקתי של הזכות לפרטיות, וכנגזרת
26 - מרמת הראיות הגבוהה הנדרשת להוכחת ההסכמה על ויתור עליה.
27
28 לפיכך, סבורני כי הנתבעים לא הוכיחו כי עומדת להם הגנת סעיף 18(א)(2) לחוק הגנת
29 הפרטיות.
30
31

בית משפט השלום בראשון לציון

08 אפריל 2010

ת"א 409-08 אבו גאנם ואח' נ' צ'יק צ'אק ואח'

בפני : כב' השופט רפי ארניה

הסעד

1
2 סעיף 29א לחוק הגנת הפרטיות קובע כי בית המשפט רשאי לחייב את הפוגע לשלם לנפגע
3 פיצוי ללא הוכחת נזק בסכום שלא יעלה על הסכום של 50,000 ₪, וכפל סכום זה אם הוכח
4 שהפגיעה היתה בכוונה לפגוע.
5 כאמור לעיל, לא השתכנעתי כי הנתבעים פירסמו את התמונות באתר האינטרנט בכוונה
6 לפגוע (סעיף 22(2) לחוק הגנת הפרטיות).
7 כמו כן, הנתבעים הפסיקו מיידית את פירסום התמונות באתר האינטרנט, מייד לאחר
8 שהובאה בפניהם דרישה לכך (סעיף 22(3) לחוק הגנת הפרטיות).
9 כמו כן, לקחתי בחשבון שהוכח כי התובעת 2 ממשיכה להתגורר בכפר, כי היא עובדת
10 כמורה בבית הספר בכפר, דבר המצביע על כך שההסתייגות ממנה, באופן אישי, היא
11 מוגבלת.
12 כמו כן הוכח שלא כל בני הכפר מסתייגים מהמשפחה וממעשיה, אלא רק הציבור הדתי שבו
13 (ר' עדותו של ע.ת.9) וכי עיקר הכעס והנידוי מופנים כלפי ראש המשפחה, התובע 3, ולא
14 כלפי בני הזוג (ר' עדות ע.ת. 8 האימאם מר אבו סויס, בעמ' 47 ש' 1-15).
15 לאחר ששקלתי את השיקולים לכאן ולכאן, ובשים לב לסכום הפיצוי אשר נקבע על ידי
16 בית המשפט העליון בעניין צדיק הנ"ל, סבורני כי על הנתבעים לפצות את בני הזוג בסך
17 של 40,000 ₪.

תביעת ההורים

18
19
20 27. תביעת ההורים מעוררת את השאלה האם עומדת לצד שלישי עילת תביעה בגין הפרתו
21 פרטיותו של אחר.
22 אין כל חולק בענינו, כי הפגיעה בפרטיות הינה של בני הזוג. תמונותיהם הם שפורסמו, ללא
23 הסכמתם. תמונותיהם של ההורים לא פורסמו, ולפיכך לא בוצעה כנגדם במישרין כל עוולה
24 שהיא במסגרתו של חוק הגנת הפרטיות.
25 דא עקא, ההורים טוענים כי פגיעה זו בפרטיות בני הזוג גרמה להם נזק.
26
27 28. בפתח הדברים אדגיש כי השתכנעתי כי אכן נגרם לתובע 3 נזק של ממש כתוצאה מפירסום
28 התמונות באתר האינטרנט. התובע 3 מוחזק על ידי קבוצת ההתייחסות שלו כראש
29 המשפחה וכאחראי לסטייתם מדרך החיים המוסלמית השמרנית המקובלת. עדים רבים
30 העידו כי כתוצאה מפירסום התמונות באינטרנט התובע 3 מוחרם על ידי משפחתו, הוא
31 הוצא מועד הפעולה העומדת בראש "חמולת" אבו גאנם העומד במגע ישיר מול השלטונות

בית משפט השלום בראשון לציון

08 אפריל 2010

ת"א 409-08 אבו גאנם ואח' נ' צ'יק צ'אק ואח'

בפני : כב' השופט רפי ארניה

- 1 והמקנה לחברים בו מעמד נכבד, והוא אף אינו רצוי יותר במסגד (עמ' 48 ש' 18 - 32). כמו
2 כן, העיד מר אבו סויס שהמדובר בכתם בל יימחה (עמ' 51 ש' 1-8).
- 3 השאלה הנשאלת היא האם יש לנתבעים אחריות נזיקית גם בגין נזק זה.
4 סבורני שחוק הגנת הפרטיות אינו מקנה לצד ג' עילת תביעה בגין האמור. החוק קובע באופן
5 ברור כי זכות התביעה על פיו הינה רק למי שפרטיותו שלו נפגעה – דהיינו, בענייננו, מי
6 שתצולמו שלו פורסם ללא הסכמתו. אין בלשון החוק כל עיגון לכך שניתן להרחיב את
7 תחולתו אל צדדים רחוקים, ולהקנות להורים עילת תביעה בגין פגיעה בפרטיות בני הזוג.
8
- 9 29. ב"כ התובעים הצביע על מקורות אפשריים נוספים לאחריות הנתבעים – איסור לשון הרע
10 ועוולת הרשלנות.
11 ב"כ התובעים טען כי בהתאם לחוק איסור לשון הרע פירסום התמונות באתר האינטרנט
12 מהוה "פירסום" כהגדרתו בחוק, אשר גרמו להשפלתו ולביזוי בהתאם לסעיפים 1(1) ו –
13 2(2) לחוק איסור לשון הרע.
14 גם אם הטענה נכונה, הרי שסבורני כי בניגוד לתביעת בני הזוג הרי שכאן עומדת לנתבעים
15 הגנה טובה מפני תביעת ההורים.
16 סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע קובע כי:
17 "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זו הגנה טובה אם
18 הנאשם או הנתבע עשה את הפירסום בתום לב באחת הנסיבות
19 האלו:
20 (1) הוא לא ידע ולא היה חייב לדעת על קיום הנפגע, או על
21 הנסיבות שמהן משתמעת לשון הרע או התייחסותה לנפגע כאמור
22 בסעיף 3"
23
- 24 30. כאמור לעיל, קבעתי כי הנתבעים פירסמו את התמונות בתום לב.
25 כמו כן, הוכח כי נעים הוא שביצע את ההזמנה, ואמר לנתבעים שהיא עבור אחותו.
26 לא הוכח שהנתבעים היו מודעים למעמדם של ההורים בקהילה בהם חיים, או אף לעצם
27 קיומם. מר בוקובזה אף העיד כי הוא ראה את התובע 3 לראשונה באולם בית המשפט (עמ'
28 58 ש' 31).
- 29 גם לא הוכח כי הנתבעים היו ערים או שהיו צריכים להיות ערים לכך שפירסום התמונות
30 באינטרנט יפגע במאן שהוא זולת בני הזוג עצמם. קביעה כזו מחייבת הוכחה ברורה

בית משפט השלום בראשון לציון

08 אפריל 2010

ת"א 409-08 אבו גאנם ואח' נ' צ'יק צ'אק ואח'

בפני : כב' השופט רפי ארניה

1 למודעות למכלול מערכת היחסים המשפחתית והעדתית של המשפחה המורחבת של בני
2 הזוג. מודעות כזו - בפועל או בכח - לא הוכחה.
3 העובדה כי הנתבעים צילמו אירועים רבים במגזר הערבי אינה מביאה, מניה וביה, למסקנה
4 על ידיעה לאפשרות פגיעת הפירסום בהורים.
5 מאותם טעמים יש מקום לקבוע כי לא הוכח שהנתבעים יכלו לצפות את הנזק שנגרם
6 להורים, ועל כן גם דינה של התביעה בעילת הרשלנות להידחות.
7 אשר על כן, אני דוחה את תביעת ההורים.
8

9 נוכח כל האמור אני מחייב את הנתבעים, יחד ולחוד, לשלם לתובעים 1 ו - 2 בלבד סך של 40,000
10 ₪, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום ועד למועד התשלום בפועל.
11 אדגיש כי אחריותו של הנתבע 2 לנזקי בני הזוג, כמנהל החברה, הינה אחריות אישית הנובעת
12 מפעולותיו ומחדליו שלו עצמו בכך שלא עשה את המאמצים הדרושים לבירור הסכמת הנתבעים
13 לפירסום, ואין עומדות לו באופן אישי ההגנות הקבועות בחוק, הכל כמפורט לעיל (ור' ע"א 407/89
14 צוק אור בע"מ נ' קאר סקיוריטי בע"מ פ"ד מ"ח (5) 661).

15
16 כן ישאו הנתבעים, יחד ולחוד, בשכ"ט עו"ד בסך של 8,000 ₪ + מע"מ, בהוצאות העדים, ובמחצית
17 מהאגרה ששולמה בלבד.
18 ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

19 המזכירות תשלח עותק מפסק הדין לב"כ הצדדים.

20 ניתן היום, כ"ד ניסן תש"ע, 08 אפריל 2010, בהעדר הצדדים.
21

22 רפי ארניה, שופט
23
24
25
26
27
28
29